

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020 și sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 14 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

Ivanov Anatolie xxxxx, născut la xxxxxx,
originar din UTA Găgăuzia, r-nul xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 06.01.2017 până la 14.11.2019;

Instanța de apel: 11.12.2019 până la 24.06.2020;

Instanța de recurs: 16.09.2020 până la 15.09.2021.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 14.11.2019, Ivanov Anatolie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) și art. 320¹ Cod penal și în baza acestor legi, i-a fost stabilită pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal- la 2 ani închisoare;

- în baza art.320¹ Cod penal - la 2 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui Ivanov Anatolie i-a fost stabilită, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă de 2 ani și 3 luni privațiune de libertate în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului Ivanov Anatolie pe un termen de 2 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i-a fost acordat.

A fost admisă în parte acțiunea civilă a lui Luca Lilia cu privire la încasarea a prejudiciului material și moral din contul lui inculpatul Ivanov Anatolie. S-a dispus încasarea de la inculpatul Ivanov Anatolie în

beneficiul părții vătămată Luca Lilia a prejudiciul material în sumă de 3 000 lei, și suma de 7 000 lei, cu titlul de asistența avocatului, precum și suma de 15 000 lei, cu titlul de prejudiciul moral.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Ivanov Anatolie, cunoscând cu certitudine că, în favoarea soției sale, Luca Lilia și a copiilor minori xxxxx, a fost emisă încheierea Judecătoreiei Ialoveni din 02 august 2016 însoțită de o ordonanță de protecție pentru o perioadă de 90 zile, adică pînă la 01 noiembrie 2016 care este executorie imediat potrivit prevederilor art. 215¹ alin.(6) din Codul de procedură penală, și prin care s-a decis a-l obliga pe agresorul Ivanov Anatolie de a părăsi temporar locuința comună care o au victimele agresiunii, amplasată pe adresa xxxxxx, de a-i interzice să viziteze locul de trai a victimelor, de a nu se apropia la o distanță mai mică de 50 metri de locul aflării victimei agresiunii Luca Lilia și de a nu contacta sub nici-o formă cu ultima, în loc de acesta intenționat nu a executat măsurile de protecție a victimei violenței în familie enunțate în ordonanța instanței, neglijînd autoritatea hotărîrii judecătorești și în perioada de timp 02 august-01 noiembrie 2016 Ivanov Anatolie a locuit în a doua jumătate a casei unde s-a aflat victima Luca Lilia, pe adresa xxxxx, astfel încalcînd distanța de 50 metri de locul aflării victimei agresiunii Luca Lilia, iar la 25 septembrie 2016, aproximativ la ora 14:55 Ivanov Anatolie a contactat-o pe Luca Lilia prin rețeaua de socializare skype din numele mamei sale, Codja Maria, discutînd prin mesaje, provocînd-o la ceartă, neexecutînd astfel măsurile stabilite în ordonanța de protecție.

Tot el, continuîndu-și acțiunile sale criminale la 04 noiembrie 2016, avînd intenția de a cauza suferințe fizice și psihice asupra a unui membru de familie la domiciliul său, amplasat în xxxxxxx, în ograda gospodăriei, a inițiat un conflict cu soția sa Luca Lilia în cadrul căruia numind-o cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnul și cu palme peste diferite regiuni ale corpului provocîndu-i dureri fizice. Ca consecință a agresiunii, de către Ivanov Anatolie, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.3398 D din 29.11.2016, părții vătămate Luca Lilia a căpătat traumatism cranio-cerebrală închis manifestată prin comoție cerebrală, echimoză la nivelul regiunii frontale cu trecere pe temporală, echimoze la nivelul brațului stîng, echimoza la nivelul feței drepte, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Acțiunile lui Ivanov Anatolie au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 201¹ alin. (1), lit. a) Cod penal, individualizată prin „violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru de familie care a provocat suferință fizică”, precum și infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal, individualizată prin „neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.”

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Ivanov Anatolie prin care a solicitat cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

3.1 În motivarea cererii de apel avocatul Albu Vasile a indicat că:

- instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor și circumstanțelor invocate de apărare, nu a dat o apreciere la justa valoare a depozițiilor așaziselor victime, la depozițiile inculpatului și a copiilor acestora;

- principalul vinovat - organizator al destabilizării situației și climatului din casa soților Ivanov – Luca, este însăși Luca Lilia. Chiar și în perioada de acțiune, copiii minori ai cuplului fiind supuși presiunii fizice și psihice din partea mamei Luca Lilia, au evadat de la ea la domiciliul tatălui, luând cu ei și lucrurile personale necesare, pentru furtul căror ulterior a fost învinuit tatăl lor Ivanov Anatolie. Dorința așa-zisei părți vătămate Luca Lilia de a se răzbuna azi, pentru eșecul de conviețuire conjugală, pentru faptul, că propriii ei copii l-au preferat pentru traiul în viitor pe tata, fapt consfințit și de aceeași instanță de judecată, care a determinat domiciliul copiilor minori Arcadie și Eduard pe lângă tatăl lor A. Ivanov, au dispus și determinat hărțuirea sistematică a lui Ivanov din parte fostei soții cu folosirea tuturor metodelor murdare. În acest sens susține faptul, că martori ai acțiunilor pretins violente și criminale ale acțiunilor lui Ivanov în raport cu Luca Lilia sunt colaboratorii poliției, chemați de Luca direct la telefonul mobil al acestora, fără înregistrarea solicitării prin intermediul legal la telefonul unității de gardă ori prin “902”. Persistă aceeași situație și cu restul martorilor, care sunt cointeresați în finalul și rezultatul soluționării cazului. Acestea sunt rude, prietene, care au expus fabula evenimentelor din cuvintele aceleiași Luca Lilia;

- consideră că este aberant faptul că, prima instanță a considerat drept încălcare a distanței de 50 m. între victima și agresor pe motiv că domiciliul celor doi sunt două părți ale unei clădiri, iar distanța de la poartă la poartă pe perimetru este mai mare de 70 m;

- satisfacerea de către prima instanță a cererii de chemare în judecată a părții vătămate, consideră că este neîntemeiată, dat fiind faptul că, copiii

careva ședințe de conciliere și evaluare psihologică, nu au frecventat, deoarece locuiau cu tatăl lor, nu au fost anexate careva rapoarte în acest sens. Totodată, satisfacție morală soțului și copiilor săi urma să acorde pretinsa parte vătămată pentru hârțuire sistematică a acestora, or, inculpatul educă doi copii gemeni de 13 ani, care au necesități financiare avansate, iar mama nu contribuie cu nimic;

- consideră că în cazul dat, este vădită disproporționalitatea între prejudiciu și despăgubirea acordată;

- urma a fi respinsă cererea de încasare a cheltuielilor de judecată, (asistența juridică) ca fiind exagerată, nereală și fără necesitate, atunci când instanța a examinat cauza doar din 4-5 ședințe lucrative, aportul apărării fiind minim. Apărătorul ales al părții vătămate nu a prezentat instanței un deviz de cheltuieli, conform standardelor stabilite. Bonul de plată WL nr. 323108 pentru suma de 6.000 lei, prezentat de parte la ultima ședință de judecată nu este datat, iar în toate bonurile pentru suma totală de 7.000 lei, lipsește notificarea codului fiscal al beneficiarului, deci sunt nule.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020 a fost respins ca nefondat, apelul avocatului Albu Vasile în numele inculpatului Ivanov Anatolie și menținută sentința fără modificări.

4.1 Instanța de apel examinând probatorul, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Ivanov Anatolie în comiterea violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru de familie care a provocat suferință fizică, precum și neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art.201¹ alin. (1), lit. a), art.320¹ Cod penal, iar personalitatea acesteia susceptibilă supusă răspunderii penale.

În continuare instanța de apel a constatat cu certitudine ca în acțiunile inculpatului Ivanov Anatolie este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie, or, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedit faptul că Ivanov Anatolie, la data de 04 noiembrie 2016, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnul și cu palme peste diferite regiuni ale corpului părții vătămate Luca Lilia, provocându-i dureri fizice. Faptul aplicării violenței în familie, este confirmat prin declarațiile părții vătămate Luca Lilia, care în cadrul cercetării judecătorești a menționat că, ea a venit acasă în jurul orelor 21:00, Ivanov Anatolie era în ogradă și schimba roțile la camion. Ea a intrat în ogradă, apoi în casă, și după puțin timp Ivanov Anatolie a venit în casă și a întrebat-o ce face în casa lui, s-a iscat un scandal. Ivanov Anatolie vorbea necenzurat, striga, a deconectat apă, căldura, apoi a luat toată

încălțăminte și a aruncat-o afară. Conflictul a durat câteva ore. A mai deconectat și apa din ogradă și a scos toate robinetele de afară și i-a spus să iasă din casă. A doua zi dimineața s-a mai repetat conflictul, a fost lovită de către Ivanov Anatolie. În acest sens, se reține raportul de expertiză medico-legală nr.3398/D din 29.11.2016, prin care s-a stabilit că la Luca Lilia a căpătat traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, echimoză la nivelul regiunii frontale din dreapta, echimoză la nivelul regiunii frontale cu trecere pe temporară, echimoze la nivelul brațului stîng, echimoză la nivelul feței drepte, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestuia criteriu se califică ca vătămare ușoară. În asemenea circumstanțe, s-a constată legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă, manifestată prin aplicarea de către inculpatul Ivanov Anatolie Victor lovitori peste corp lui Luca Lilia și urmările prejudiciabile, calificate ca vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel a considerat că au fost confirmate și elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, în acțiunile inculpatului Ivanov Anatolie, or, acesta a cunoscut despre adoptarea ordonanței de protecție de către judecătoria Ialoveni din data de 02.08.2016, a cunoscut despre obligațiile și restricțiile prevăzute în respectivă ordonanța de protecție, însă le-a ignorat în totalmente, astfel, că în perioada de timp 02 august - 01 noiembrie 2016, Ivanov Anatolie a locuit în a doua jumătate a casei unde s-a aflat victima Luca Lilia, pe adresa or. Ialoveni str. Ștefan Neagă 1, astfel încâlcind distanța de 50 metri de locul aflării victimei agresiunii Luca Lilia. Mai mult ca atât, inculpatul Ivanov Anatolie xxxxxx, la data de 25 septembrie 2016, aproximativ la ora 14:55, a contactat-o pe Luca Lilia prin rețeaua de socializare „skype” din numele mamei sale, Codja Maria, discutînd prin mesaje, provocînd-o la ceartă, neexecutînd astfel măsurile stabilite în ordonanța de protecție. Faptul menționat supra se confirmă integral prin convorbirea prin rețea de socializare skype din 25.09.2016, acestea fiind ridicate prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 22.10.2016 și anexate la materialele cauzei penale.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut că, prima instanță la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Ivanov Anatolie, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior nu

a fost condamnat, se caracterizează negativ la locul de trai și nu se află la medicul narcolog și psihiatru. Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în baza art.201¹ alin. (1), lit. a) Cod penal și unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în baza art. 320¹ Cod penal. În concluzie, instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită de către prima instanță cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatei prin care invocând incidența *pct. 6 și 12* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea parțială a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei, în alt complet de judecată.

5.1 În susținerea recursului avocatul Albu Vasile pe lângă faptul că a expus motive similare după conținut și în cererea sa de apel, a mai invocat că:

- acțiunile lui Ivanov Anatolie nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate;

- urmărirea penală s-a efectuat superficial, unilateral, tendențios, neobiectiv, la un jos nivel profesional cu încălcarea grosolană a legislației în vigoare, mai mult ca atât materialului acumulat nu i s-a dat o apreciere juridică justă, probele nu sunt compatibile și veridice;

- instanțele s-au expus în sentință și decizie într-o formă arhaică, neclară, concluziile nefiind bazate pe probe veridice, incontestabile și coroborante între ele;

- careva probe incontestabile, precum că Ivanov A. a săvârșit infracțiunile în cauză lipsesc cu desăvârșire;

- sentința este nefondată și nu este altceva decât rechizitoriul acuzatorului de stat transcris de instanță, adică un plagiat concret, cu trecerea de pe un dispozitiv de stocare a memoriei (USB-stik) în calculatorul instanței depozițiile false și truate ale martorilor, care

printre altele depun depoziții ne concrete, învățate parcă pederost;

- cu referire la învinuirea adusă nu relatează martorul Dorogoi Aliona, care la general cunoaște, că în anii 2007-2008 fiind în Italia soții Ivanov-Luca se certau;

- instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor și circumstanțelor invocate de apărare;

- în viziunea apărării principalul vinovat- organizator al destabilizării situației și climatului din casa soților Ivanov- Luca este însăși Luca Lilia, care în loc de a susține aprins focul căminului familial, de a apropia spre sine soțul și copiii ea îi îndepărta prin toate acțiunile și metodele străine relațiilor de familie. În acest sens dânsa a dat dovadă de infidelitate morală și de alt gen amoros față de soț și copii. În așa mod în interesul superior al copiilor și în favoarea „violatorului de domiciliu” instanța de judecată a determinat domiciliul copiilor minori- gemenii Arcadie și Eduard pe lângă el „violatorul”.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat,

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că avocatul Albu Vasile în numele inculpatului invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12 Cod de procedură penală, potrivit cărora: 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența și erorile concrete, ne fiind descris în mod argumentat care ar fi circumstanțele ce indică la ilegalitatea hotărârilor atacate.

Mai mult, recurentul manifestând dezacordul cu soluția instanței de apel privind condamnarea Ivanov Anatolie a invocat că acțiunile lui Ivanov Anatolie nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate și că urmărirea penală s-a efectuat superficial, unilateral, iar materialului acumulat nu i s-a dat o apreciere juridică justă, probele nu sunt compatibile și veridice, iar careva probe incontestabile, precum că Ivanov A. a săvârșit infracțiunile în cauză lipsesc cu desăvârșire.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent acțiunile lui Ivanov Anatolie nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate, incidența prescrisă la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod de procedură penală, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul constată că, criticile formulate de recurent sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, au format obiect de examinare la judecarea cauzei atât în prima instanță cât și în instanța de apel și asupra lor acestea s-au pronunțat, dându-le răspunsuri corespunzătoare, argumentate și pe larg expuse în decizia atacată (pct. 13-17, f.d. 207-210, vol. II), concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

Cu referire la alegația recurentului că, materialului acumulat nu i s-a dat o apreciere juridică justă, probele nu sunt compatibile și veridice, iar careva probe incontestabile, precum că Ivanov A. a săvârșit infracțiunile în cauză lipsesc cu desăvârșire, Colegiul penal verificând legalitatea hotărârii atacate inclusiv sub aceste aspecte, constată că conform deciziei adoptate, instanța de apel a apreciat obiectiv probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, (pct. 10-12, f.d.204-207, vol. II), stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Ivanov Anatolie în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) și art. 320¹ Cod penal.

Prin urmare, Colegiul Penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este

corectă și corespunde situației de fapt reținute, instanța întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței de condamnare a lui Ivanov Anatolie pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) și 320¹ Cod penal.

În ansamblu avocatul nu este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Motivele precum că instanța de apel a dat o apreciere greșită a probelor, prin faptul că probele care au fost acumulate în cauza dată nu demonstrează vinovăția învinuitului în săvârșirea infracțiunilor imputate, Colegiul le consideră drept lipsite de temei. Or, prin prisma ansamblului de probe pertinente, concludente, veridice, utile, legal administrate de către prima instanță, cercetate și verificate de instanța de apel, instanța de apel a constatat că a fost demonstrată cert vinovăția inculpatului, Ivanov Anatolie, în comiterea infracțiunilor încriminate.

Concluzia instanței de apel este justificată prin constatarea motivată a existenței elementelor constitutive ale infracțiunilor care au fost descrise detaliat (pct. 13-17, f.d. 207-210, vol. II), iar încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, Ivanov Anatolie, a fost făcută în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, legal administrate de către instanța de apel (pct. 10-12, f.d. 204-207, vol. II).

Astfel, instanța de recurs conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei pentru admitere a recursului ordinar declarat nu există și potrivit legii, se impune respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Este de menționat că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată temeiul pentru recurs că nu au fost întrunite elementele infracțiunii (art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală).

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în

decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției în partea pedepsei stabilite și cheltuielilor judiciare, și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză și prin urmare, argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate

Astfel, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, Colegiul Penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar vinovăția inculpatului fiind stabilită indubitabil cu respectarea normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, iar pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, de aceea Colegiul decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului și de către inculpatul, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Albu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Ivanov Anatolie x*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **28 octombrie 2021**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana